

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 25. oktober 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mikkel Holt Christensen
Sagsnr.: 2021-0030-6636
Dok.: 2148219

Besvarelse af spørgsmål nr. 1629 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1629 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. september 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1629 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om det kan give mening at konvertere bøden på 3000 kroner for besiddelse af cannabis til et pålæg om at møde op til behandling på et misbrugscenter i stedet (møder den unge ikke op, skal bøde således betales, men møder den unge op, frafaldes bøden), da det vil give muligheden for at skabe den relation til de misbrugende unge, som kan hjælpe dem ud af deres forbrug?”

Svar:

Hash er et rusmiddel med en lang række skadevirkninger, som kan få alvorlige konsekvenser for især psykisk sårbare samt børn og unge med sociale problemer. Det har vi et særligt ansvar for at forebygge.

Samtidig er det regeringens klare holdning, at ulovlig besiddelse af hash og andre euforiserende stoffer er en lovovertrædelse, som bør have konsekvenser, også selv om stoffet alene besiddes til eget forbrug.

Med bødestraffen for ulovlig besiddelse af hash og andre euforiserende stoffer til eget forbrug sendes i dag et klart signal om, at vi fra samfundets side tager afstand fra en sådan adfærd.

Efter regeringens opfattelse medvirker bødestraffen til at sikre, at der dæmres op for misbrug af ulovlige euforiserende stoffer. Samtidig udelukker straffen ikke nogen fra at modtage den nødvendige behandling for stofmisbrug, herunder også behandling for et hashmisbrug.

Justitsministeriet har i den forbindelse indhentet et bidrag fra Sundhedsministeriet, der har oplyst følgende:

”Kommunerne er forpligtede til at tilbyde stofmisbrugsbehandling, og adgangen til et sådant behandlingstilbud afhænger ikke af, om man har modtaget en strafferetlig sanktion for overtrædelse af forbuddet mod besiddelse af euforiserende stoffer.

En strafferetlig sanktion er ikke en betingelse for at komme i behandling, og en sanktion udelukker heller ikke nogen fra behandling. Uanset om man har modtaget en bøde eller en anden strafferetlig sanktion, har man som alle andre krav på at komme i stofmisbrugsbehandling inden for 14 dage.”

Herudover har Justitsministeriet indhentet et bidrag fra Social- og Ældreministeriet, der har oplyst følgende:

”Kommunerne skal ifølge servicelovens § 101 tilbyde social behandling til personer over 18 år med et stofmisbrug. Personer, der som følge af et misbrug har modtaget en bøde for besiddelse af cannabis, har således i dag mulighed for at få behandling for deres misbrug.

For de børn og unge, der har et stofmisbrug, hvor stofmisbruget er så alvorligt, at det medfører alvorlige sociale og adfærdsmæssige problemer for den unge, vil det også være et tilbud om misbrugsbehandling i henhold til § 101 i serviceloven.

Serviceovens tilbud til personer med et stofmisbrug retter sig mod den nedsatte fysiske og især psykiske funktionsevne samt de sociale problemer, som følger af misbruget.

Det bemærkes, at social stofmisbrugsbehandling beror på motivation og frivillighed. Borgerens motivation for at gå i behandling er det bedste mulige udgangspunkt for at opnå et godt resultat.

Samtidig er det centralt, at behandlingen tilrettelægges i samarbejde med borgeren og med udgangspunkt i borgerens mål, ressourcer, erfaringer og problemforståelse, så behandlingen opleves meningsfuld for borgeren.

Hvad angår børn og unge under 18 år med et misbrug, vil der for det meste være tale om en helhedsorienteret og social indsats efter servicelovens § 52 og på baggrund af en børnefaglig undersøgelse. Det er således ofte andre udfordringer end rusmiddelproblematikkerne, der også fylder for den unge, hvorfor det er vigtigt, at rusmiddelbehandlingen tilrettelægges som en helhedsorienteret indsats med inddragelse af den unge.”

Jeg tvivler på, at et pålæg om misbrugsbehandling vil være egnet til at sikre den motivation og frivillighed, der som anført ovenfor er en forudsætning for at opnå et godt behandlingsresultat.

Hertil kommer, at den foreslåede ordning efter regeringens opfattelse ikke vil udgøre en sanktion for ulovlig besiddelse af hash og andre euforiserende stoffer, der er tilstrækkelig markant og egnet til at afholde navnlig unge fra at begynde at bruge ulovlige euforiserende stoffer.